“Nieuws van de RDM”, augustus 1968, 6e jaargang, nummer 2.

Ontvangen van Rob Lampen, Rotterdam.

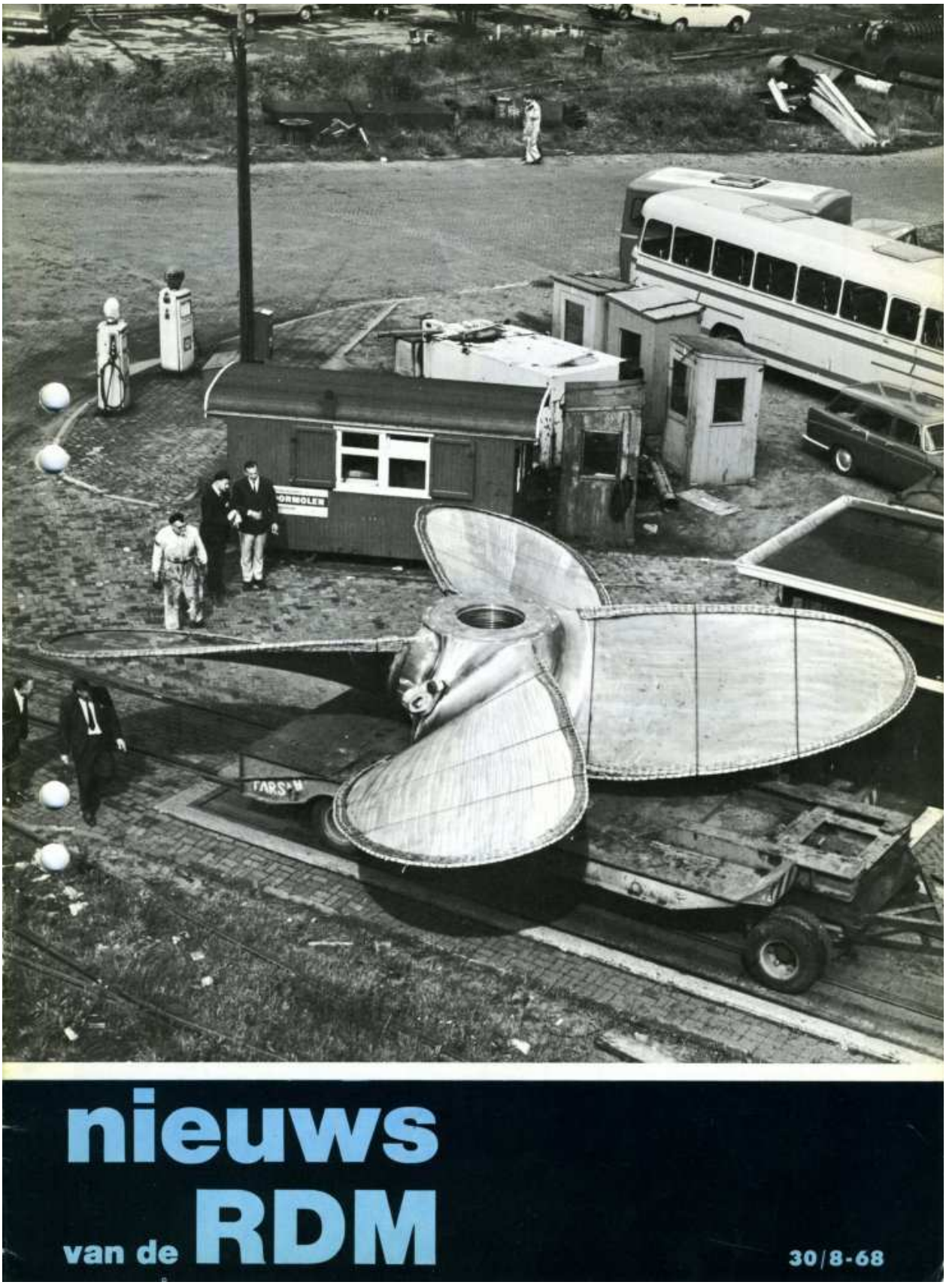

augustus 1968

6e jaargang
nummer 2
verschijnt
maandelijks

nieuws van de RDM

Bedrijfsblad van De Rotterdamsche Droogdok Maatschappij N.V. en de Scheepsbouw Maatschappij Nieuwe Waterweg N.V.
Lid van de Rijn-Schelde Groep.

Redactie: L. van der Klis en B. Besterveld.
Correspondentie: Postbus 913, Rotterdam - Telefoon (010) 176920, toestel 85.

VAN DE REDACTIE

In dit zestien pagina's tellende augustusnummer vragen wij allereerst uw aandacht voor de benoeming van ir. M. C. van Veen tot onderdirecteur. Daaronder ziet u een foto van het Spaanse vat, dat buiten de apparatenbouwwerkplaats klaar wordt gemaakt voor de „zware" reis naar Santa Maria de Garoña. Verder brachten wij een bezoek aan ir. J. C. Diels, die ons (zie bladzijde 5) het een en andere vertelde over de maatschappij Industrial Turnkey International N.V., waarin ons bedrijf eveneens is geïnteresseerd als lid van de Rijn-Schelde Groep. De resterende pagina's bevatten nieuws over o.a. de bouw van het RDM-kantoor, de nieuwe was- en kleedgelegenheid in de scheepsbouwwerkplaats, de bekroonde RDM-stand in Oude Tonge en het geslaagde kindervakantieprogramma voor de jeugd van Heyplaat. Bovendien vindt u op de pagina's 8 en 9 het relaas van een Flakkeese RDM-er, die het op ons bedrijf prima naar zijn zin heeft.

BIJ DE VOORPLAAT:

De grootste (?) scheepsschroef ter wereld, vervaardigd door Lips te Drunen, op onze weegbrug.

Aan boord van de Dockyard VII bevinden zich 1500 reddingsblokjes. Elk exemplaar betekent in geval van nood een brok veiligheid. Zowel voor u als voor uw collega. Niet iedereen is van dit feit blijkbaar voldoende doordrongen, want regelmatig treffen de bemanningsleden van de Dockyard VII vernielde reddingsblokjes aan. Langs deze weg willen wij tegen dit onverantwoordelijke vandalisme ernstig waarschuwen. Mocht de nood eens een keer werkelijk aan de man komen, dan moeten alle reddingsmiddelen aan boord in uitstekende conditie verkeren. Laat de blokjes met rust en zie er op toe dat anderen dat ook doen. 't Is voor uw eigen veiligheid!

Ir. M. C. van Veen benoemd tot onderdirecteur

Met ingang van 1 augustus jl. is ir. M. C. van Veen benoemd tot onderdirecteur. Volgens een officiële kennisgeving omvatten de bevoegdheden van de heer Van Veen „de vennootschap te vertegenwoordigen en alle zodanige daden van beheer en bestuur te verrichten, als waartoe een directeur binnen de grenzen der statuten bevoegd is en daartoe alle stukken te tekenen".

Ir. Van Veen werd in 1935 te Utrecht geboren. Hij voltooide zijn hbs-opleiding in Amsterdam en bezocht daarna de Technische Hoogeschool te Delft, waar hij het diploma werktuigbouwkundig ingenieur met specialisatie „chemische werktuigen" en „constructie van kernreactoren" verwierf in 1959. In datzelfde jaar trad ir. Van Veen in dienst van de RDM als assistent bedrijfsleider in de afdeling montage.

In de afgelopen jaren heeft ir. Van Veen een belangrijk aandeel gehad in de opbouw van onze afdeling Kernenergie, die thans op een internationale reputatie kan bogen.

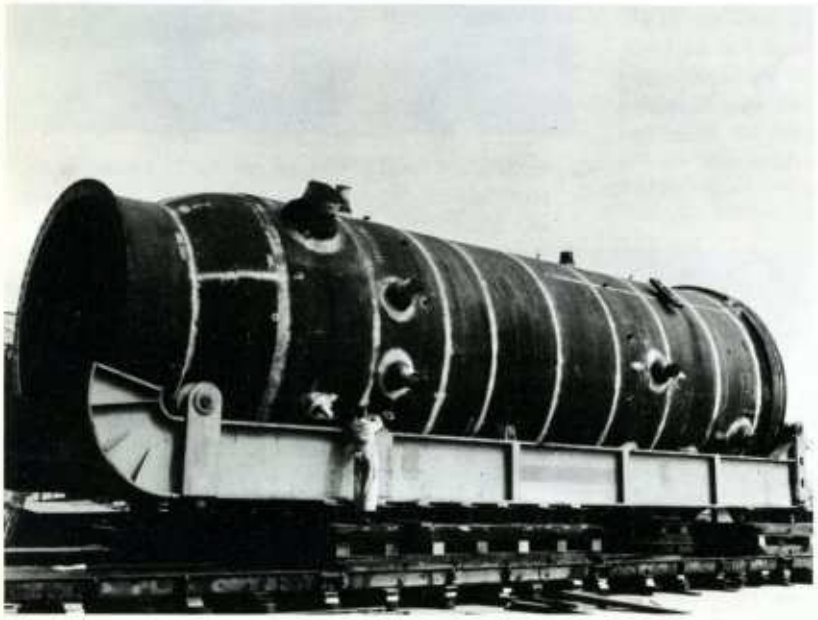

Het enorme reactorvat voor de kerncentrale in Santa Maria de Garoña heeft de apparatenbouwwerkplaats verlaten en wordt op het terrein achter de afdeling apparatenbouw verder klaar gemaakt voor de ongetwijfeld avontuurlijke reis naar Spanje. Volgens de laatste berichten zal het transport in de eerste week van september aanvangen.

Het nieuwe kantoorpand groeit

De aannemingsmaatschappij H. & P. Voormolen N.V. maakt ernst met de bouw van het nieuwe RDM-kantoorpand. Op het bouwterrein tussen de Heyplaatstraat en de Rondolaan is het al geruime tijd een drukte van belang. Alle heiwerkzaamheden zijn nu uitgevoerd. De 167 palen, waarop het pand komt te rusten, zijn in rekordtijd in de grond geslagen.

Momenteel is men bezig met het storten van beton. Indien alles volgens plan verloopt en het weer niet te veel tegenwerkt, zal rond eind september de kelder en daarmede de gehele fundering van het 24 meter brede en 48 meter lange kantoorpand gestort zijn.

In het juni-nummer van „Nieuws van de RDM" plaatsten wij een schetstekening van het kantoorpand. Inmiddels kregen wij echter de beschikking over de hierbij afgedrukte foto van een maquette van het nieuwbouwprojekt, waarop het fraai gelijnde pand nog beter tot zijn recht komt.

„Koppensneller" in actie.

Een overzicht van het bouwterrein.

Via ITI
naar nieuwe markt

Ir. J. C. Diels

De Rijn-Schelde Groep heeft enkele maanden geleden in samenwerking met de Bank voor Handel en Scheepvaart N.V. (Rotterdam), de internationale handelsonderneming Maringson Holding N.V. (Hilversum en het bankiershuis F. van Lanschot ('s-Hertogenbosch) een maatschappij opgericht, genaamd Industrial Turnkey International N.V. (ITI). Tot directeur is benoemd ir. J. C. Diels.

Aangezien de RDM als lid van de Rijn-Schelde Groep in de nieuwe maatschappij is geïnteresseerd, hebben wij ir. Diels opgezocht in zijn kantoor, dat is gevestigd in een herenhuis aan de statige Nassaulaan te 's-Gravenhage.

Tijdens het gesprek werd het ons duidelijk dat de heer Diels als directeur van Industrial Turnkey International N.V. een bijzonder gecompliceerde taak op de schouders heeft genomen. Slagvaardigheid is voor hem en zijn nv een eerste vereiste.

Overal ter wereld worden plannen gemaakt voor omvangrijke projekten, zoals elektriciteitscentrales, waterzuiveringsfabrieken, olieraffinaderijen en petro-chemische fabrieken.

Om dit soort projekten in hun geheel te kunnen opleveren (Turnkey), moet men als zelfstandig bedrijf over een indrukwekkende organisatie beschikken. Zowel op technisch als op financieel gebied moeten vele problemen worden overwonnen. Internationaal gezien zijn de Nederlandse bedrijven over het algemeen te klein om een aantrekkelijke aanbieding voor de levering van een kompleet projekt te kunnen uitbrengen. En dit is de reden van de oprichting van Industrial Turnkey International N.V. De Rijn-Schelde Groep en de drie overige partners willen door middel van ITI, waarin zij hun krachten hebben gebundeld, doorstoten naar die aantrekkelijke markt voor grote buitenlandse projekten, die voorheen voor ieder apart vrijwel onbereikbaar was.

Kant en klaar

In eerste instantie spoort ITI projekten op, die door de vier aandeelhouders eventueel in uitvoering kunnen worden genomen. Is de keus op een bepaald projekt gevallen, dan gaat ir. Diels aan het werk.

Nauwkeurig wordt nagegaan welke werkzaamheden de vier partners zelf aan het gekozen projekt kunnen verrichten, waarna de heer Diels zonodig op zoek gaat naar andere bedrijven, die aan het projekt willen en kunnen deelnemen. Zodra alles rond is, inclusief de financiering, dan heeft de heer Diels zijn taak vervuld.

Onder leiding van bijvoorbeeld een ingenieursbureau voeren de ITI-partners, eventueel in samenwerking met enkele andere bedrijven, het projekt uit en wordt het kant en klaar aan de opdrachtgever opgeleverd. Laatstgenoemde hoeft bij wijze van spreken alleen de sleutel maar in het slot te steken. Soms kan de opdracht zover gaan, dat de opdrachtgever bij het gereedkomen van het projekt vakkundig opgeleid personeel krijgt „bijgeleverd"

Volgens ir. Diels zijn het vooral de ontwikkelingslanden en de Oostblokstaten, die zich bij uitstek voor Turnkey-projekten lenen. Landen waarvan de regering denkt in meerjarige plannen en de projekten die daarvan deel uitmaken in hun geheel uitbesteden.

Relaties

Als directeur van Industrial Turnkey International N.V. moet ir. Diels uiteraard veel reizen. Jaarlijks maakt hij in elk geval verschillende lange buitenlandse trips.

Relaties zijn voor hem en ITI van vitaal belang. De heer Diels is echter niet de eerste de beste. Nadat hij in 1952 zijn studie elektrotechniek te Delft met succes afrondde, trad hij in dienst van Philips te Hilversum. Van 1957 tot 1967 was ir. Diels als technisch wetenschappelijk attaché verbonden aan de Nederlandse ambassades in Washington, Ottawa en Tokio. Uit deze periode heeft hij veel waardevolle kontakten overgehouden. Hij kent het klappen van de zweep in de internationale handelswereld, terwijl zijn ervaring als diplomaat hem in zijn huidige funktie eveneens uitstekend van pas komt.

Uiteraard stelden wij de heer Diels de vraag of hij nu reeds met bepaalde projekten bezig is. Hij knikte opgewekt van ja, waarop onvermijdelijk onze vraag volgde: Welke? Maar toen kon ir. Diels alleen nog maar raadselachtig glimlachen. Nadere mededelingen hierover moeten wij dus nog maar te goed houden.

RODE ZEE

te gast op NW

Voorafgaande aan haar officiële proeftocht, die op 1 augustus jl. plaatsvond, heeft de motorsleepboot Rode Zee van L. Smit & Co's Internationale Sleepdienst op de Nieuwe Waterweg een korte dokbeurt ondergaan. Ook na afloop van de proefvaart lag de fraaie zeesleper enige tijd bij de NW afgemeerd.

De Rode Zee is de derde sleepboot in de Smit's 9000 ipk klasse, waartoe ook de Zwarte Zee en de Witte Zee behoren. De nieuwe aanwinst verschilt echter zowel uiterlijk als „innerlijk" zodanig van genoemde zeeslepers, dat de Rode Zee geenszins als zusterschip van de Zwarte en de Witte Zee beschouwd kan worden.

De naam Rode Zee bezit reeds een reputatie. In de geschiedenis van de zeegaande vloot van L. Smit & Co. wordt niet minder dan vier maal melding gemaakt van een sleper van die naam.

L. Smit & Co's Internationale Sleepdienst heeft thans de beschikking over twintig zeesleepboten. De rederij zelf beschouwt haar nieuwste paradepaard als de eerste telg van een nieuwe generatie zeeslepers.

„KOPBOOTJE"

Onze afdeling reparatie kreeg onlangs een ouderwets klinkkarweitje op te knappen. Het betrof het Griekse m.s. .Gina, dat bij het verlaten van de haven van New York door een aanvaring kopschade had opgelopen.

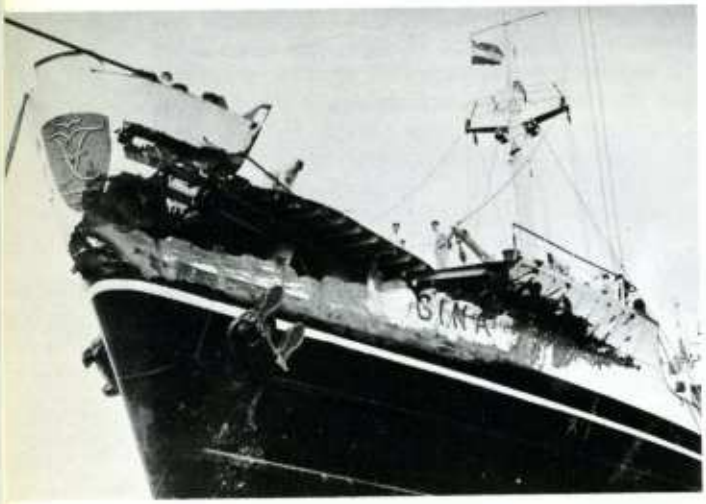

Het gehavende schip arriveerde in de nacht van 6 op 7 juli aan onze werf. Het aantal reparatiedagen was begroot op veertien. Een ploeg RDM-ers heeft echter met zoveel animo aan dit karweitje getrokken, dat de zaak met elf dagen letterlijk en figuurlijk was beklonken. Een stukje werk dus dat klonk als een klok!

BIJZONDER FONDS

Met voldoening constateert de Commissie Bijzonder Fonds, dat de uitkeringen van het fonds via bank of giro noch voor de commissie noch voor de aanvrager problemen oplevert. De behandeling van aanvraagformulieren, die onvolledig zijn ingevuld, veroorzaakt echter nogal eens extra werk. Langs deze weg willen wij u daarom verzoeken de aanvraagformulieren nauwgezet in te vullen. Met name de vermelding van het juiste bank- of gironummer bespaart ons veel nodeloze moeite.

Commissie Bijzonder Fonds

Nieuwe was- en kleedgelegenheid

De scheepsbouwwerkplaats heeft een waardevolle aanwinst gekregen, bestaande uit een uiterst moderne was- en kleedgelegenheid met een oppervlakte van ruim 400 vierkante meter. De nieuwe accommodatie, waarvan 400 RDM-ers gebruik kunnen maken, is gelegen naast de kantine. Men vindt er vijf grote wasfonteinen, twee douches, elf toiletten en tien urinoirs. Daarnaast wordt een groot deel van de gecreëerde ruimte door kasten voor werkkleding in beslag genomen.
Dank zij deze was- en kleedgelegenheid is ook de toegang tot de kantine in de scheepsbouwwerkplaats aanzienlijk verbeterd. Het is nu mogelijk om vanuit de werkplaats rechtstreeks de kantine te bereiken.

Anderzijds ging met de aanleg van de nieuwe accommodatie een flinke uitbreiding van de spantenvloer gepaard, die voorheen alleen boven de kantine en de voormalige opslagruimte was gelegen.
De ruimte die thans is herschapen in een was- en kleedgelegenheid werd vroeger benut als opslag- en kleedruimte, terwijl er eveneens een batterij prikklokken stond opgesteld. De verbouwing is uitgevoerd door de firma Voormolen, met uitzondering van het timmerwerk, de staalconstructie en de aanleg van de elektrische installatie. Laatstgenoemde werkzaamheden werden in eigen beheer uitgevoerd. In totaal heeft de verbouwing ca. vier maanden in beslag genomen.

Kennis is macht

Als de betekenis van dit gezegde ooit volledig tot zijn recht is gekomen, dan is het nu wel.
Met een niet te stuiten vaart komt de technische ontwikkeling op ons af en wie vandaag denkt bij te zijn, komt morgen tot de ontdekking dat zijn kennis alweer door de **feiten** is achterhaald.
Wie **bij** wil blijven, moet blijven leren.
Geldt het bovenstaande voor de ouderen die reeds een plaats in de maatschappij hebben verworven, voor de jongeren die nog aan het begin van hun carrière staan is het gewoon **noodzaak,** zich de nodige kennis eigen te maken.
Ook in ons bedrijf zijn er al vele jongeren die dit hebben begrepen. Naast diegenen die na hun dagtaak een avondschool bezoeken, is er ook een aantal dat schriftelijk studeert en zo tracht een gesteld doel te bereiken.
Weet u dat via onze afdeling Onderwijs, collectieve studie mogelijk is bij P.B.N.A., de alom bekende en gewaardeerde onderwijsinstelling uit Arnhem ?
Voor nagenoeg alle technische opleidingen kunt u bij deze instelling terecht. De financiële voordelen van collectieve studie zijn niet onbelangrijk en bovendien, bij voldoende studieresultaten kunt u aanspraak maken op een gedeeltelijke studiekostenvergoeding van bedrijfswege.
Wilt u meer weten over de mogelijkheden van schriftelijk studeren ? Onze afdeling Bedrijfsopleiding en Onderwijs, ondergebracht bij de Dienst van Personeelszaken, zal u graag met raad en daad terzijde staan.
Kom, doet u die stap eens.

van Flakkee naar de RDM: „een

Beschier van der Veer, 50 jaar, getrouwd, vader van drie kinderen en wonend in Sommelsdijk, is één van de ca. 200 Flakkeeërs die dagelijks de vele kilometers verslindende reis naar de RDM maken om er populair gezegd hun brood te verdienen. Van der Veer (hij weet het uit zijn hoofd) trad op 23 april 1958 in dienst van de RDM. Hij tekent hierbij aan, dat hij indertijd één van de eerste Flakkeese RDM-ers was.

„In het begin was het hardstikke vreemd", zoals de Flakkeeman het uitdrukt. „'k Wist totaal niet wat er boven mijn hoofd hing. Ik zal je een voorbeeld noemen. De eerste dagen draaide ik mijn shaggies thuis, omdat ik dacht dat daarvoor op de werf geen tijd zou zijn". Achteraf is hij toch blij dat hij van het platteland naar de industrie is overgestapt. Naar zijn zeggen was het een „overgang naar goei".
Voordat hij RDM-er werd, leidde Van der Veer als chauffeur bij een commissionair een bijzonder ongeregeld leven. Nee, hij zou niet meer terug willen. „Sinds ik hier zit ben ik op vaste tijden thuis en eet ik op normale tijden. Dat doet een mens goed weet je. Ik herinner me, dat ik het eerste half jaar bij de RDM maar liefst 26 pond ben aangekomen!"

Diverse afdelingen

In de afgelopen tien jaar is Van der Veer in diverse afdelingen van ons bedrijf werkzaam geweest. Hij zat een jaar als hakker op de Rotterdam en daarna een jaar op de onderzeeërs Dolfijn en Zeehond. Via de scheepsbouwloods kwam Van der Veer in de bankwerkerij terecht, vanwaar hij voor anderhalve dag werd uitgeleend aan de gieterij. „Die anderhalve dag werden echter vier jaren", aldus de Flakkeeman. „Ik werkte als ovenist aan de koepeloven en de staaloven." Totaal anders was zijn volgende job: chauffeur op een opstapwagen. Na twee jaar ging hij als tractorchauffeur naar de garage en de laatste tijd rijdt hij op een mobiele kraan. Daarnaast is Van der Veer ook nog buschauffeur. In „zijn" bus vervoert hij dagelijks de Flakkeese leerlingen van onze bedrijfsschool. Tot deze leerlingen heeft vroeger ook zijn zoon behoord, die op het ogenblik in de gieterij werkt. „Of ik het hier naar mijn zin heb? Als dat niet het geval was, dan zat ik hier toch al lang niet meer. 't Bevalt me hier best. Datzelfde geldt voor mijn zoon en het overgrote deel van alle Flakkeese RDM-ers. Natuurlijk zijn er ook kankerpitten bij, maar waar heb je die niet?"

Honkvast

Het pendelen vindt Van der Veer niet zo'n groot bezwaar. Wonen in Rotterdam trekt hem niet erg. Nee, hij geeft veruit de voorkeur aan zijn huis in Sommelsdijk.
Zijn vrouw kent de RDM ook. Zij heeft het bedrijf meermalen gezien. Zodra wij over het thuisfront beginnen te praten, spreekt Van der Veer vol lof

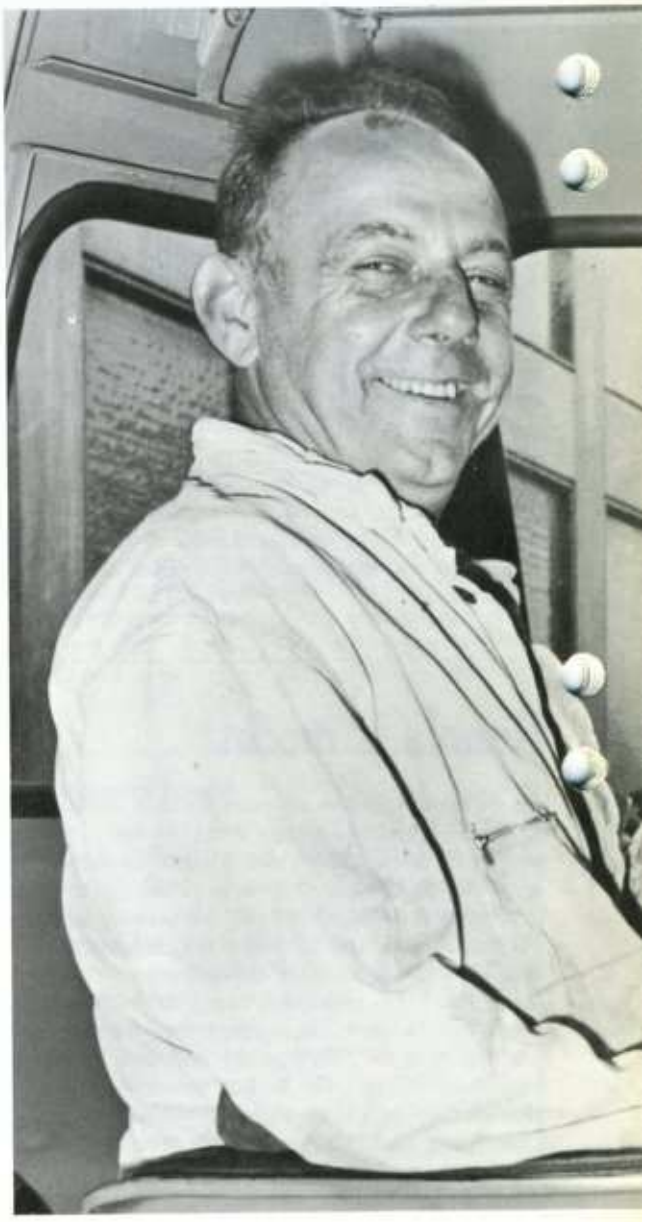

overgang naar goei"

over de feestavonden, die onze personeelsvereniging vorig jaar in Sommelsdijk en Dirksland organiseerde. Beide festiviteiten zijn bij de Flakkeeers in goede aarde gevallen en moeten volgens Van der Veer vast en zeker worden herhaald.

Ditzelfde verzekerde ons de heer J. d'Hont, directeur van het arbeidsbureau te Middelharnis, met wie wij ook een kort gesprek hadden. De heer D'Hont woonde persoonlijk een van de W.E.K.-avonden bij. „Dergelijke evenementen zijn zeer bevorderlijk voor een goede verstandhouding tussen werknemer en werkgever", zo luidde zijn enthousiaste commentaar.

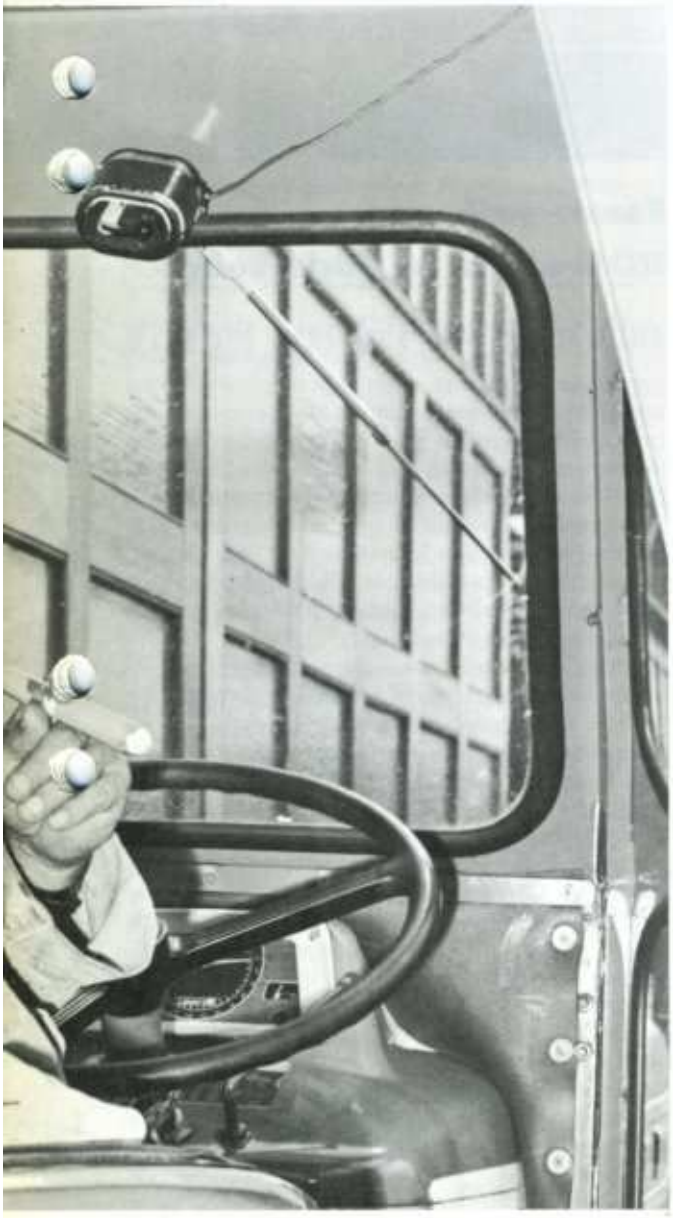

Tijdens het gesprek met de heer D'Hont komt duidelijk naar voren dat de RDM bij hem en bij velen op Flakkee goed staat aangeschreven. Eerlijkheidshalve voegt hij daaraan toe, dat dit vroeger anders is geweest. Nu heeft de heer D'Hont alle waardering voor de wijze waarop de Flakkeeers in ons bedrijf worden opgevangen en begeleid. Bovendien is hij bijzonder te spreken over de vakopleiding voor jongeren bij de RDM.

Weinig werkgelegenheid

De heer D'Hont beschouwt de pendelarbeid als een grote zegen voor Flakkee. De naar verhouding kleine bedrijfjes ter plaatse bieden weinig werkgelegenheid, terwijl aan de agrarische seizoenarbeid grote bezwaren kleven.

De belangstelling van de industrie voor werkkrachten van Flakkee dateert van 1955. In het begin stonden de eilandbewoners nog wat wantrouwend tegenover dit nieuwe perspectief, maar druppelsgewijs nam het aantal pendelaars toch toe. Thans pendelen dagelijks zo'n 1500 mensen van Flakkee. Evenals Van der Veer ziet de directeur van het arbeidsbureau geen groot pendelbezwaar. De huren van woningen in Rotterdam en omgeving zijn hoog, terwijl de beschikbare woonruimte naar Flakkeese maatstaven dikwijls te krap is. Een ander belangrijk punt is de honkvastheid van de Flakkeeërs, met name van de oudere generatie. Anders ligt het met de Flakkeese jongeren. Dank zij de goede onderwijsmogelijkheden kunnen zij op Flakkee een uitstekende opleiding ontvangen. Jammer genoeg is het veelal niet mogelijk voor hen om op Flakkee aan de slag te komen, waardoor zij naar elders vertrekken.

De directeur van het arbeidsbureau merkt op, dat het areaal ongeschoolde werkkrachten op Flakkee langzamerhand raakt uitgeput. Indien bedrijven van buitenaf in Flakkeese werknemers zijn geinteresseerd, dan zullen zij zich vooral op de jongeren moeten richten. De RDM heeft dat reeds begrepen. Op onze bedrijfsschool zitten tientallen jongeren van Flakkee. En over het algemeen doen zij het bijzonder goed. Peter van Prooyen uit Dirksland, over wie wij in het juninummer van „Nieuws van de RDM" schreven, is daar een sprekend voorbeeld van!

1. *Een kijkje in onze bekroonde stand.*

2. *Mevr. Van der Harst (derde van rechts) liet het schip van de modelhelling lopen.*

3. *RDM-plaatje in Oude Tonge, v.l.n.r. de heren W. Bos, burgemeester W. M. van der Harst, P. L. Otting en H. Staas.*

1

2

3

Eerste prijs voor RDM-stand in Oude Tonge

Van 8 t/m 10 augustus jl. werd in de sporthal te Oude Tonge de tiende gladiolententoonstelling gehouden. Naast een groot aantal bloemkwekers namen voor het eerst ruim dertig merendeels regionale bedrijven èn de RDM aan deze tentoonstelling deel.

Onze stand besloeg een oppervlakte van 12 vierkante meter. Op velerlei manieren werd aan de talloze bezoekers informaties over ons bedrijf verstrekt. Dit gebeurde door middel van foto's en schitterende modellen, filmvoorstellingen en het uitreiken van brochures.

Onze stand vormde een aantrekkelijk geheel. Dit kwam duidelijk tot uitdrukking bij de beoordeling van de stands door een deskundige jury.

Unaniem was de jury van mening dat de RDM-stand met de eerste prijs bekroond diende te worden.

Breed lachend namen de heren Staas en Otting van onze Dienst van Personeelszaken een prachtig bloemstuk en de felicitaties in ontvangst. Onder diegenen die een bezoek aan onze stand brachten bevonden zich ook de burgemeester van Oostflakkee, de heer W. M. van der Harst en diens echtgenote. Met veel plezier liet de burgemeestersvrouw het schip van de modelhelling lopen (zie foto).

Al met al waren het daar voor de heren Staas en Otting drie drukke dagen. Zij zijn echter teruggekomen met de wetenschap, dat ons bedrijf zich in Oude Tonge op een goede manier heeft gepresenteerd !

Geachte redactie,

Als gepensioneerd medewerker van de RDM-NW heb ik, begrijpelijk, meer dan gewone belangstelling voor de rubriek „de oude doos". Deze keer werd onze aandacht gevraagd voor een bedrijfsschool op de Nieuwe Waterweg in de jaren 1927. Heel leuk verteld door de heren Gouka, Den Boestert en Van der Plas, maar ik meen toch te moeten attenderen op het slot van het artikel, waar gesproken wordt over de bouw van de motorboten Dockyard XIII en XIV.

De genoemde heren achten zich blijkbaar representatief voor dit geval, maar weten zelf wel beter. Ik ben daarom gaarne bereid het slot van hun betoog in juiste zin te recapituleren. De redactie bereide zich dan voor op een nogal pessimistisch geluid, ook wel weer eens leuk een ander gezicht te geven aan deze rubriek. Minder „zoetsappig" wordt zeer zeker door de lezers geapprecieerd.

Vroeger was het ook niet alles

Gelijktijdig met de geboorte van de leerschool houten scheepmakers kwam op de Nieuwe Waterweg de leerschool voor ijzerwerkers/afschrijvers („zaliger nagedachtenis") tot stand. We schromen niet deze term te gebruiken, want de laatste was in alle opzichten, qua ligging en . . . schrik niet, qua leiding a big mistake, om niet te spreken van een paskwil. Er wordt dan ook in ons jubileumboek „Een halve eeuw Droogdok" met geen woord over gerept. Wel vonden we op pag. 119 een foto van het minder goed geslaagde produkt van de door mij gelaakte leerschool.

Deze „leerinrichting" was gevestigd waar thans het waslokaal in de scheepsbouwwerkplaats is ondergebracht. Het was een vunzige ruimte, aan de buitenzijde met chronisch tochtende golfplaten afgezet, een veel te laag afdak, zoiets van „hotel stoot je hoofd niet", aan de binnenzijde grenzend aan de destijds maar al te vieze scheepsbouwloods, een betreurenswaardige verlichting en 's winters onverwarmd !

Wie had het ook weer over lesgeven ?

De leiding van dit erbarmelijk onderkomen was opgedragen aan de heer M. C. v. d. Ree. Vóór z'n meesterschap der leerschool een bekwaam ijzerwerker/afschrijver. Daarna, geloven we, wel geslaagd als scheepsbouwersbaas, maar als pedagoog . . . ?

En nu de produktiviteit van de school, want die was er ten slotte ook nog. Dat waren de reeds eerder genoemde motorboten. Een verhaal apart, mijne heren.

Men begon dit type schip op de vloer (nou ja, vloer?) te zetten. Toen ondergetekende, voor die periode een collega van Van der Ree, de opmerking maakte wat of dit moest worden, kregen we met stentorstem te horen dat dit vaartuig de capaciteiten van de Hermanus, destijds de snelste directieboot in Rotterdam van de RDM, moest overtreffen.

Toen ik daarop repliceerde met de opmerking dat dit geval meer weg had van een strijkijzer dan van een raceboot, kreeg ik zulke bargoense termen naar het hoofd geslingerd, waarvoor geen redacteur te vinden zou zijn die te plaatsen in z'n blad.

De motorboten zijn nog steeds in de vaart, mijns inziens qua afmeting te zwaar gebouwd en hebben een te groot motorvermogen nodig om een redelijk rendement te verschaffen.

Voor het zover was is er ontzaglijk veel aan gedokterd en geëxperimenteerd. Het begon al na de proefvaart, die op de Waterweg van hoog tot laag kritisch werd gadegeslagen. Heerlijk gnuivend, want het ging „furt as e slak" (uitdrukking van wijlen baas Verschoor). Het gevolg was boot uit het water, de spiegel (een soort afgeknotte kegel) er af, ander nieuw achterschip, een zwaardere motor met het reeds eerder genoemde gevolg.

Het tweede exemplaar onderging dezelfde behandeling, maar daar kwam nog wat bij. Dit scheepje werd voorzien van een destijds nieuwe (Zweedse?) uitvinding op het gebied van de voortstuwing, nl. geen schroef, maar een soort vibrerende pollepel, die tijdens de vaart bij elk bemanningslid een soort fideldans veroorzaakte. Een wanprodukt, waarvan we de test maar zullen verzwijgen. Zodat na alle reconstructies als z'n voorganger ook nog een geheel nieuwe schroefasconstructie enz., enz. moest worden aangebracht eer het in de vaart kwam. Deze laatste debacle's komen uiteindelijk niet op rekening des heren Van der Ree's bedrijfsschool. Proficiat !

Mijn conclusie ten slotte is dat, al is men een zeer bekwaam zeeschipbouwer, men nog geen jachtenbouwer kan zijn.

Zo mijne heren, dit was dan mijn topper van toen uit de oude doos, naar eer en geweten waarachtig opgetekend onder het motto :

Denk aleer gij doende zijt
en doende denk dan nog.

A. Rijnsburger

Spelevaren met de Dockyard VII

Ruim 200 jongens en meisjes, allen afkomstig van Heyplaat, scheepten zich vrijdagmiddag 26 juli jl. in op de Dockyard VII voor een boottocht, die in het kader van het kindervakantiebestedingsprogramma werd gehouden. Na vertrek zette de Dockyard VII langs de rechteroever van de Waterweg koers naar het Botlekgebied, waar een kijkje in de verschillende havens werd genomen. Daarna wendde de boot de steven naar de Waalhaven. Om 16.00 uur precies meerde de tot rondvaartboot gepromoveerde Dockyard VII weer af aan het ponton naast de machinefabriek.

Aan de boottocht was een puzzel verbonden. Spelleider J. A. Roozendaal, hoofd van de openbare lagere school te Heyplaat, stelde via de microfoon in het stuurhuis allerlei vragen over het Rotterdamse havengebied. De stemming aan boord was prima. Plezierig lurkend aan de limonaderietjes keken de kinderen hun ogen uit en noteerden ijverig de antwoorden op de vragen. Tijdens de rondvaart ontmoette de Dockyard VII ondermeer de Hercules (het kraanponton was onderweg naar de RDM) en de Russische draagvleugelboot, die op volle snelheid zeewaarts stoof.

De boottocht vormde het op één na laatste onderdeel van het kindervakantiebestedingsprogramma voor de Heyplaatse jeugd. Tien dagen lang zijn de kinderen op alle mogelijke manieren bezig gehouden. Er is naar hartelust gevoetbald en geknutseld, terwijl op het terrein van de vroegere speeltuin een magnifieke jongensstad verrees, kompleet met kerk en stadhuis. Met het verbranden van deze bouwwerken werd het totale propramma afgerond. De leiding van het bluswerk, waarbij ook de jeugdbrandweer in aktie kwam, berustte bij de heer M. Bruinse.

De kinderen en de ouders waren over het gehele programma zeer enthousiast. Het programma was opgezet door een commissie, samengesteld uit de Wijkraad voor Heyplaat.

DANK

Uit vele reacties, niet op de laatste plaats van de kinderen zelf, is gebleken dat het vakantieprogramma „Heyplaat" goed is ontvangen. Voor de organisatoren is dat heel plezierig en een stimulans om de komende jaren op de ingeslagen weg voort te gaan. Vele mensen hebben er met veel enthousiasme aan meegewerkt, waarvoor wij hen veel dank zijn verschuldigd.

Op deze plaats willen wij in het bijzonder de directie dankzeggen voor haar royale medewerking op velerlei terrein.

Het is vooral deze medewerking welke zo in het bijzonder tot het welslagen van de verschillende activiteiten heeft bijgedragen.

Namens de werkgroep uit de
Wijkraad voor Heyplaat
E. v.d. Schee

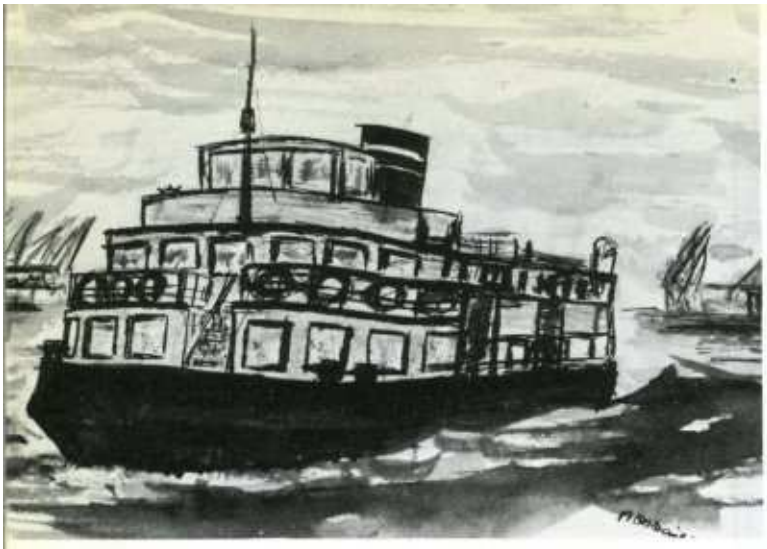

A. Aalbers, 13 jaar

„Tekenen of schilderen doen jullie allemaal wel eens. Proberen jullie thuis nu eens een mooie tekening te maken met als onderwerp de boottocht met de Dockyard VII". Op deze oproep van het organisatie-comité hebben veel kinderen gereageerd. Uit de stapel kunstwerken, kozen wij vier onderstaande exemplaren voor reproduktie in „Nieuws van de RDM". Om misverstanden te voorkomen nog even dit: de plaatsing van deze vier tekeningen houdt niet in dat de makers ervan hiermede in de prijzen zijn gevallen. Op het moment dat wij onze keus maakten, moest een deskundige jury de inzendingen nog beoordelen.

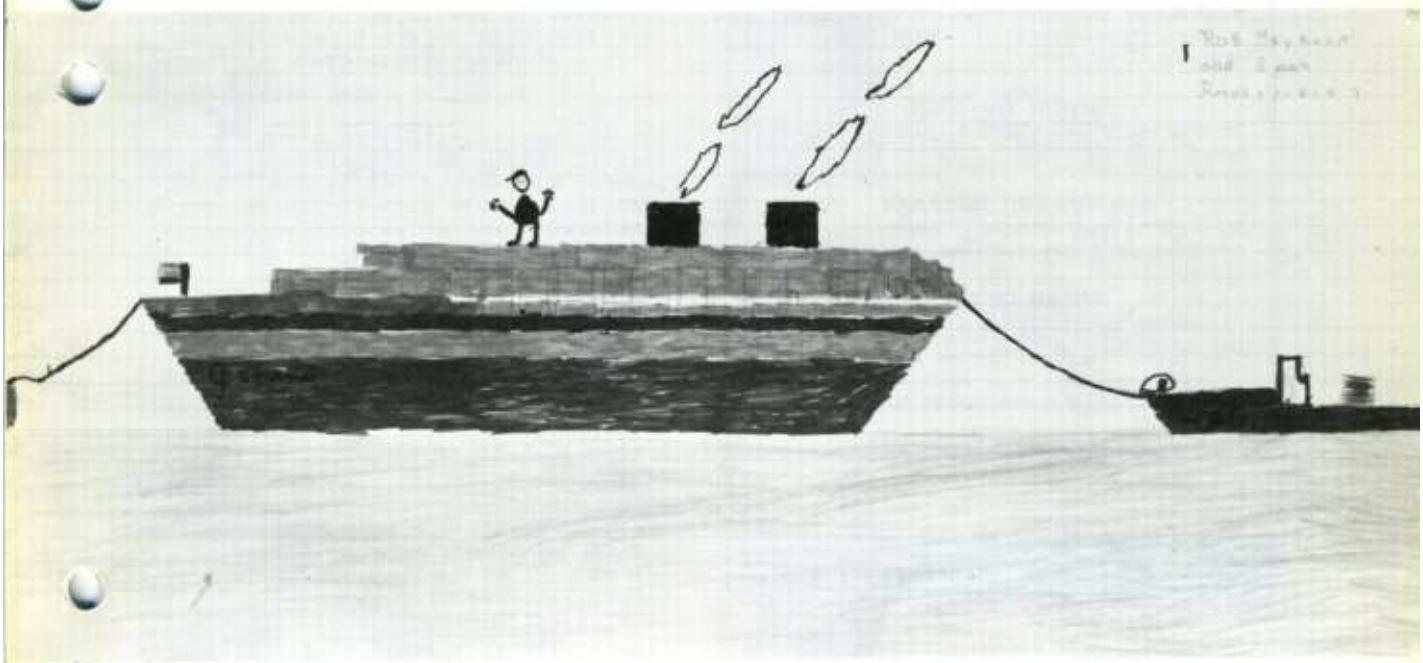

Rob Meyboom, 8 jaar

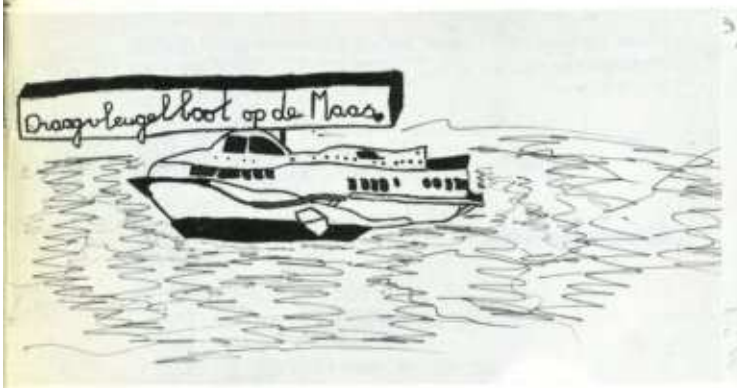

Dick Berkeveld, 11 jaar

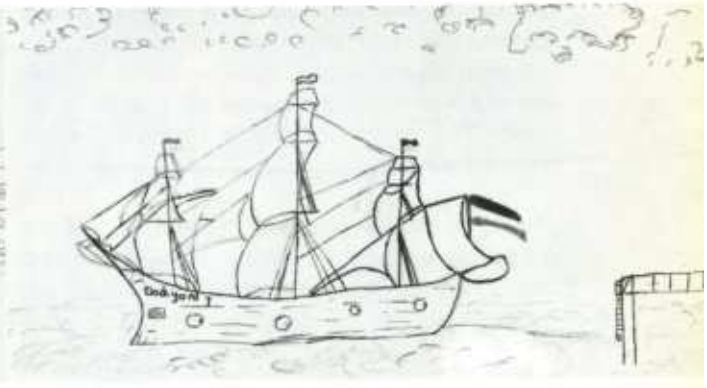

Anneke Bloemsaat, 13 jaar

In memoriam oud-werknemers

GERRIT JONGEJAN
werkmeester dokververs NW, gepensioneerd 23 augustus 1947, overleden op 11 juli 1968.

P. H. H. VAN DE VEN
magazijnbediende, gepensioneerd 27 september 1958, overleden op 16 juli 1968.

LEENDERT GILJAMSE
plaatwerker, gepensioneerd 30 juli 1955, overleden op 18 juli 1968.

ADRIANUS OLIEROOK
scheepmaker, gepensioneerd 31 mei 1963, overleden op 23 juli 1968.

WILHELMUS JOHANNES CORNELIS WILLEMSE
schilder, gepensioneerd 1 november 1960, overleden op 28 juli 1968.

SIMON VAN VLIET
bankwerker, gepensioneerd 1 januari 1967, overleden op 31 juli 1968.

ROKUS SINT NICOLAAS
tariefteller, gepensioneerd 1 september 1967, overleden op 2 augustus 1968.

WILLEM DE GROOT
ijzerwerker, gepensioneerd 1 mei 1961, overleden op 7 augustus 1968.

Dat zij in vrede mogen rusten.

MEDEDELINGEN VAN W.E.K.

ROTTERDAMSCHE KUNSTKRING

Wij zijn in het bezit van een beperkt aantal kaarten, die recht geven op het bezoeken van concerten en tentoonstellingen welke de Rotterdamsche Kunstkring gedurende dit seizoen organiseert. Voor zover beschikbaar zijn deze kaarten gratis bij de secretaris verkrijgbaar.

U werkt bij de RDM en u bent geen lid van W.E.K.? Wij zouden u graag als nieuw lid willen begroeten. Laat u zich alsnog, onder vermelding van uw administratienummer, bij de secretaris inschrijven. De contributie bedraagt *f* 0,50 per maand.

Het Bestuur

Dankbetuigingen

Wij willen ook langs deze weg de directie, de chefs en het personeel van de machinefabriek van harte danken voor de steun en het medeleven welke wij na het plotseling overlijden van onze zoon hebben ondervonden.

Familie Rommens

Langs deze weg wil ik mede namens mijn kinderen mijn dank betuigen aan de directie, chefs en assistenten van de afdeling reparatie en het personeel van de modelmakerij van de Scheepsbouw Maatschappij Nieuwe Waterweg voor het tijdens zijn ziekte en na het overlijden van mijn echtgenoot betoonde medeleven.

Mevrouw G. B. A. Drenkelford-Goudswaard

Voor al hetgeen ik via de personeelsvereniging van U ondervond na het overlijden van mijn echtgenoot wil ik van harte mijn dank betuigen.
Uw medeleven met een oud-collega die al tien jaar gepensioneerd was, heeft op mij en mijn kinderen grote indruk gemaakt. Dat hij door U niet was vergeten gaf bij alle droefheid een bijzonder gevoel van warmte.

J. M. Feelders-Winkelman

Hartelijk dank, ook namens mijn vrouw, aan directie, chefs afd. Bedrijfsbureau Werktuigbouw en collega's en personeel machinefabriek, voor de bloemen en de cadeaux die ik bij mijn afscheid mocht ontvangen. Ook onze hartelijke dank aan de sociaal werksters.

J. F. Ranke

Wij danken het bestuur van W.E.K. van harte voor de heerlijke taart en de gelukwensen op de dag van ons veertigjarig huwelijk.

H. Kerkhof
J. Kerkhof-v. d. Berg

Onze hartelijke dank voor de heerlijke taart en de felicitatie ontvangen ter gelegenheid van ons 25-jarig huwelijk.

J. Stam en echtgenote

Het bestuur van W.E.K., de bazen en de collega's dank ik, mede namens mijn vrouw en kinderen, van harte voor de mand met fruit en de bloemen, ontvangen in het ziekenhuis en bij mijn thuiskomst.

J. van Henten

Hartelijk dank aan het bestuur van W.E.K. voor de heerlijke taart die wij bij ons 50-jarig huwelijksfeest mochten ontvangen.

P. H. Eijgel en echtgenote

Mede namens mijn vrouw hartelijk dank voor de diverse attenties die wij bij ons 40-jarig huwelijksfeest mochten ontvangen.

C. J. Swinkels

Benoeming

Met ingang van 22 juli 1968 is aangesteld tot Plv. Hoofd Afdeling Kernenergie

de heer W. N. van de Poll.

De Directie

Afscheid

Met ingang van 1 augustus werden gepensioneerd de heren

P. J. AMERSFOORT
zager in de smederij,
van 21 januari 1946 af
werkzaam bij de RDM.

P. J. F. DOLLEMAN
luchtboorder,
van 25 maart 1925 af
werkzaam bij de NW en RDM.

W. VAN HEMERT
buitenbankwerker nieuwbouw,
van 1 februari 1937 af
werkzaam bij de RDM.

J. KLAASSEN
stoker afd. onderhoud,
van 12 mei 1947 af
werkzaam bij de RDM.

P. KOK
transporteur,
van 7 november 1923 af
met een aantal onderbrekingen
werkzaam bij de RDM.

C. KOUWENHOVEN
schilder,
van 23 november 1937 af
met een korte onderbreking
werkzaam bij de RDM.

D. VAN MASTRIGT
bewaker,
van 25 augustus 1958 af
werkzaam bij de RDM.

S. OTTEMA
dokknecht,
van 4 november 1919 tot
1 juni 1921 en van 1 februari 1949
af werkzaam bij de RDM.

J. F. RANKE
transporteur M.F.,
van 4 november 1946 af
werkzaam bij de RDM.

T. J. RIETVELD
werkmeester klinkers,
van 19 oktober 1923 af
met enkele onderbrekingen
werkzaam bij de NW.

R. VAN SETERS
transporteur,
van 12 februari 1946 af
werkzaam bij de RDM.

P. STOLK
constructeur tekenkamer
scheepsbouw,
van 1 augustus 1929 af
met enkele onderbrekingen
werkzaam bij de RDM.

A. SUURBEEK
afd. expeditie,
van 19 oktober 1955 af
werkzaam bij de RDM en NW.

vervolg afscheid

K. D. VAN DER WINDT
ijzerwerker,
van 22 september 1934 af
werkzaam bij de RDM en NW.

P. J. WOLFERT
dokknecht/kraanmachinist,
van 24 februari 1919 af
met een aantal onderbrekingen
werkzaam bij de RDM.

A. VAN DER ZWETH
scheepmaker,
van 16 december 1919 af
met een aantal onderbrekingen
werkzaam bij de RDM.

M. METAAL
loonadministratie.
van 18 juni 1951 (en niet 1958, zoals in ons vorig nummer vermeld stond) af in onze dienst.

Jubilea

40 JAAR R.D.M.

J. HANS
bankwerker,
2 augustus 1968.

C. VAN DER STOEP
ijzerwerker,
23 augustus 1968.

Donderdag 15 augustus jl. te 9.15 uur arriveerde per laadbak in onze dokhaven de grootste door Lips te Drunen vervaardigde scheepschroef. Het bronzen gevaarte is bestemd voor het tankschip "Good Hope", in aanbouw op de werf A. G. Weser te Bremen. Reden van de komst naar de RDM: het gewicht van de schroef moest nauwkeurig worden vastgesteld i.v.m. transportkosten.
Onze weegbrug gaf dit gewicht op de kilo nauwkeurig aan: 53.776 kg.
De schroef is vierbladig en heeft een diameter van 9200 mm.